

[Lysholm Christensen]

Vi var ellers godt klar over, at det var lidt på kanten af flygtningekonventionen at lave denne midlertidige opholdstilladelse, idet flygtningene ikke havde nogen ret til at søge asyl, således som de ellers har det efter konventionen; men beslutningen var rigtig på det tidspunkt.

Hvordan er det så gået?

Jeg vil ikke bagatellisere, at der har været problemer rundt omkring, for det vil der naturligvis være, men ser man overordnet på det, tror jeg alligevel, man må sige, at det faktisk er gået fantastisk godt. Som andre også har nævnt det fra talerstolen i dag, er der jo nogle dejlige historier om, hvordan folk i nærmiljøet har taget meget gæstfrit imod de fremmede og har hjulpet til med at få dagligdagen til at fungere. Der er mange gode eksempler på, at det faktisk er gået helt godt; vi har ikke haft mange store overskrifter i aviserne om ballade og uro, så alt i alt synes jeg, man må sige, at det er gået udmærket.

Placeringen af centrene er i de fleste tilfælde også sket i god forståelse med kommunerne, så også her må man sige, at opgavens størrelse taget i betragtning er det gået rimelig godt.

Det var også et godt initiativ, der blev taget, da vi i sin tid oprettede kontoret i Zagreb. Det kontor har løst en værdifuld opgave ved at udvælge de flygtninge, som var mest truet, og har skaffet dem visum, så de kunne komme her til landet.

I Kristeligt Folkeparti har vi hele tiden håbet og troet på, at der ville blive fred på Balkan inden længe, således at disse flygtninge kunne vende hjem igen. Det har hele tiden været tanken, men da krigen fortsatte og vi for nylig fik en oplussen af krigshandlingerne, var vi nødt til at gå ind i nogle nye overvejelser om, hvad vi så gør.

Vore tidligere tanker om at lave en midlertidig forlængelse af opholdstilladelsen måtte vi lægge til side, for der var ikke udsigt til fred foreløbig, og derfor ville det være urimeligt at begynde at lave en forlængelse, fordi det ikke ville løse flygtningenes usikkerhedsproblem; de ville stadig væk leve i stor usikkerhed om, hvordan deres fremtid ville forme sig.

I den situation har vi så tilsluttet os tanken om at give disse flygtninge mulighed for at søge asyl, efterhånden som deres 2-års-periode her i landet udløber, men det betyder jo ikke,

at de 17.000 skal have asyl fra den ene dag til den anden. Nogle vil ikke være berettiget til det, andre vil måske selv søge eller rejse hjem igen, hvis de kommer fra et område, hvor der er mulighed for at leve i rimelig sikkerhed.

Endelig er der da stadig væk håb om, at der bliver fred på Balkan, inden vi kommer til det helt store antal flygtninge, som falder for 2-års-grænsen. Vi har naturligvis stadig væk et håb og et ønske om, at så mange som muligt kan flytte hjem igen, når forholdene retter sig. Vi finder altså, at det nu er rigtigt at give dem mulighed for at søge asyl, efterhånden som de falder for 2-års-grænsen.

Det er naturligvis regeringen, der fastlægger flygtningepolitikken her i landet, og det er nødvendigt, når man skal løse en så stor opgave. Derfor kan det også være nødvendigt med lidt tvang over for kommunerne, når der skal placeres flygtningelandsbyer, for ellers kan opgaven ikke løses, og vi synes, at det er sket på en rimelig måde, og har ikke på det punkt nogen kritik af regeringens administration af loven.

Der er nogle, der her i dag har nævnt, at sagen om flygtningene skulle gøres til et tema i valgkampen eller skulle sendes ud til folkeafstemning. Jeg vil tage skarpt afstand fra begge dele. Det ville være meget ulykkeligt, hvis vi til efteråret skulle have en valgkamp forud for folketingsvalget, hvor flygtningeproblemet blev et afgørende tema. Det kan ikke føre noget godt med sig, og jeg er bange for, at det netop vil appellere til negative følelser og holdninger over for de fremmede i vort land.

Det skal heller ikke ud til folkeafstemning, for det egner emnet sig bestemt ikke til.

Vi har i dag fået to dagsordensforslag på bordet. Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne afvise dem begge. Vi finder ikke, at det er et rimeligt bud på det flygtningeproblem, vi har i øjeblikket, og jeg må sige, at det ikke har været specielt opløftende at lytte til ordførerne for Venstre og De Konservative i denne debat. Der er ingen lette løsninger, og det hjælper ikke at dække sig ind under humanistiske tale-måder osv. Her skal gøres en konkret indsats, der koster penge og afsavn, men vi er rige nok til at løse den opgave i Danmark.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Størsteparten af indlæggene har mest hand-